

РЕШЕНИЕ

№ 81

гр. Благоевград, 20.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, III ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Татяна Д. Богоева М.а

при участието на секретаря Филка Кр. Сотирова
като разгледа докладваното от Татяна Д. Богоева М.а Гражданско дело № 20221210100004
по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба, подадена от К. Г. З., ЕГН*****, с постоянен адрес: гр. Б..... чрез адвокат Г. Ч. М.; Р. Д. М., ЕГН*****, с постоянен адрес: гр. Б..... чрез Адвокат Г. Ч. М., С. К. З., ЕГН*****, с постоянен адрес: гр. Б. чрез А.....двокат Г. Ч. М., със съдебен адресат: Адвокат Г. Ч. М., със служебен адрес на дейност: гр. Б..... ел. поща: ..... против: Н. Ц. Б., ЕГН *****, с адрес гр. Б.....

С исковата молба са предявени обективно и субективно съединени искове, с които се иска:

- Да бъде осъден ответника да заплати на К. Г. З., поради деликтни действия, осъществявани от Н. Б. за периода от 27.11.2018г. до момента на предявяване на настоящата искова молба, най-фрапиращите от които, причинени на 11.04.2021 г. и в един от дните на седмицата от 04 до 10 октомври на 2021г., за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в безпокойство, страх и постоянен психически дискомфорт обезщетение за неимуществени вреди в размер на 550 лв. (петстотин и петдесет лева), ведно със законната лихва върху размера на претендираното обезщетение от датата на предявяване на настоящия иск до окончателното изплащане на обезщетението.

Претендира направените по делото разноски.

- Да бъде осъден ответника да заплати на Р. Д. М., поради деликтни действия, осъществявани от Н. Б. за периода от 27.11.2018г. до момента на предявяване на настоящата искова молба, най-фрапиращото от които, причинено на 31.12.2020г., за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в безпокойство, страх и постоянен психически дискомфорт обезщетение за неимуществени вреди в размер на 550 лв. (петстотин и петдесет лева), ведно със законната лихва върху размера на претендираното обезщетение от датата на предявяване на настоящия иск до окончателното изплащане на обезщетението.

Претендира се сторените по делото разноски.

- Да бъде осъден ответника да заплати на С.....К. З., поради деликтни действия, осъществявани от Н. Б. за периода от 27.11.2018г. до момента на предявяване на настоящата искова молба, едно от които, причинено на 28.09.2021г., за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в безпокойство, страх и постоянен психически дискомфорт

обезщетение за неимуществени вреди в размер на 550 лв. (петстотин и петдесет лева), ведно със законната лихва върху размера на претендираното обезщетение от датата на предявяване на настоящия иск до окончателното изплащане на обезщетението.

Претендират се сторените по делото разноски.

Твърди се в исковата молба от ищите, че с ответника Н. Б. съжителстват заедно в жилищна кооперация, находяща се в гр. Благоевград на ул. „Ветрен“ №35, като от няколко години срещу тях се осъществява системен психически тормоз от страна на Н. Б.. Поддържат, че психическият тормоз се изразява в различни деяния, които Б. осъществява спрямо тях и семействата ми в преобладаващия брой от срещите и се засилва особено, когато някой от тях попадне насаме с него в общите части (стълбището или прилежащите части на сградата), около жилищната кооперация или на други места из града.

Твърди се, че действията на Б., с които той осъществява тормоз над ищите, варират от ехидни усмивки, подмятания, непредизвикан силен смях и гримаси до показване на среден пръст, размахване на юмрук, обиди, закани за саморазправа и побой.

Сочат, че съзнават, че срещу някои от тези действия можели да противодействат като се обърнат към съда с частна тъжба, но в повечето случаи отлагали във времето с надеждата, че това ще останат единични случаи и животът им ще се нормализира. Твърди се от ищите, че във връзка с поведението на ответника са сезирали органите на реда или прокуратурата, но след извършените проверки по случая в повечето случаи им отговаряли, че имат възможност да защитят правата си като подадат частна тъжба и образуват наказателно дело от частен характер, но не го правели.

Твърдят, че системният психически тормоз от страна на Н. Б. ескалирал и придобил нови нюанси - той започнал да подава различни неоснователни жалби и сигнали спрямо тях до различни институции. Когато някой от ищите се опитвал да го попита защо издевателства над тях чрез обиди и/или непристойно поведение, той вдигал скандал и бързал да подаде жалба в полицията или прокуратурата. Същото се получавало, когато някой от ищите реагира на неговите унижителни действия, като извади мобилния си телефонен апарат и се опита да направи запис - той бърза да подаде жалба и да се представи като жертва.

Твърди се, че описаното по-горе поведение от страна на Н. Б. спрямо ищите се характеризира с постоянство във времето, при това с продължителност с години наред, поради което го възприемат като оказан системен психически тормоз спрямо тях. Колкото и да се опитвали да не забелязват или да игнорират като дребни несгоди системните прояви на грубост и арогантност от негова страна, с течение на времето те се натрупват и правят живота в близко съседство с него непоносим. Сочат, че се опитват да избегнат всякакви срещи с Н. Б., особено насаме по стълбите или около кооперацията. Стига се до там, че съобразяват придвижването си извън домовете си така, че да не се случва дори визуална среща от разстояние с Б., защото същият често използва всяка възможност да ги приближи и иронизира с жестове и мимики или засегне вербално по някакъв начин. Често се случва също да ги снима с телефона, правейки гримаси или просто, защото са спрели колата си пред магазина или до тротоара. Поддържат, че става въпрос за поведение, което е не само необичайно и непристойно, но и целенасочено към провокация, раздразнение и в крайна сметка причиняване на психически тормоз.

К. З. сочи в исковата молба, че психическият тормоз, осъществяван срещу него и съпругата му от Н. Б. започнал през 2018г. и се задълбочил след 27.11.2018г., когато излязло съдебно решение, отхвърлящо иска от страна Н. Б. срещу него, съпругата му и сина им С. З.. Твърди, че от тази дата до момента на подаване на настоящата искова молба многократно, ежеседмично, при почти всяка среща Н. Б. без повод, без да е предизвикан, им показва среден пръст, издава силни звуци, минавайки покрай тях или прави гримаси. Понякога започва и да ги заплашва и обижда, без изобщо да са говорили с него. Минавайки покрай тях с колата, почти всеки път натиска клаксона силно и те се стряскат, а той се смее силно или върти заканително глава.

Твърди се от ищеца К. З., че деликтните действия, които Б. осъществява срещу него, се

осъществяват постоянно при почти всяка среща от 27.11.2018г. до подаване на настоящата искова молба. По-фрапиращите случаи на деликтни действия, причиняващи му системен психически тормоз, за които има пряк свидетел, били осъществени на 11.04.2021 г. и в седмицата от 04 до 10 октомври на същата година.

Твърди се от ищеца К. З., че на 11.04.2021 г. около обяд при разминаване пред сградата, където живеят в гр. Б..... Н. Б. се обърнал към него с думите „Не ме гледай, бе!“. Тонът, с който се обърнал бил висок и заплашителен, а лицето му излъчвало враждебност и дори ярост. Ищецът поддържа, че се почувствал заплашен и объркан, защото с нищо не предизвикал това действие.

Твърди още, че следобяд на същия ден около 16:30ч., докато разговарял със съпругата си, която се била показала от терасата на апартамента им, позициониран на 3-ия ет. в сградата, Н. Б. се показал от неговата тераса, която е позиционирана на 2-ия ет. в същата кооперация и го напсувал и му се заканил, без изобщо З. да е комуникирал с него или да го е предизвикал по някакъв начин. Неволен свидетел на тази случка била съпругата му Димитрина З.а.

Сочи се още от ищеца К. З., че през месец октомври (в седмицата от 04 до 10 октомври, 2021г.), не си спомня точно в кой ден се случило, около обяд, съпругата му си простирала дрехи на терасата и го повикала и той да се покаже на терасата. Попитал я какво има, а тя му казала да погледне надолу към улицата и видял, че Н. Б. е спрял в началото на пешеходната пътека, гледа нагоре към терасата, ръкомаха, върти глава и прави заплашителни физиономии, без по никакъв начин да го предизвикват или да проявяват отношение към него, нито съпругата му, нито ищеца. Сочи, че на която и тераса да застане някой от двамата, Н. Б., види ли ги - започва да мърмори (понякога, когато няма хора наоколо, дори крещи на висок тон) и да се заканва, да псува или да прави заплашителни (поякога иронични) физиономии. На тази конкретна случка станали свидетели и двамата със съпругата му.

Твърди се още от К. З., че през периода от 27.11.2018г. до момента на подаване на настоящата искова молба, е подложен на постоянен психически тормоз, който причинява постоянен стрес, безпокойство и страх. Поради тази причина избягва да излиза сам навън. Случаи на вербална агресия или подигравки, както описаните на 11.04.2021г. и тази в седмицата от 04 до 10 октомври на 2021г. се повтарят ежеседмично, особено, когато наоколо няма други хора.

Ищецът К. З. поддържа, че се притеснява за съпругата си, която е много уплашена, че той преживява ситуацията много емоционално, защото като глава на семейството, като мъж, не може да намери изход от този ад. Системните психически атаки, които получават, нарушават нормалния ритъм на живот. Неспокоен е, започва да се съобразява кога излиза с цел да не засече ответника, защото почти всяка среща му коства стрес, причинен от различно действие, което го заплашва или смуцава по друг начин.

Ищецът Р. М. сочи в исковата молба, че с ответника Н. Б. съжителстват в една жилищна кооперация, находяща се в гр. Б..... че психическият тормоз срещу него започнал след като през есента на 2018г. бил свидетел на делото между С. З. и Н. Б.. Поддържа, че няколко дни след като свидетелствал, с жена си В..... и детето им, докато излизали от входа се срещнали случайно с Н. Б. и неговата съпруга. При разминаването, без да е проявявал отношение или да са общували с него или съпругата му, Н. Б. започнал да го обижда и го нарекъл „мангал мръсен“ и други обиди. Детето се уплашило и разплакало. Не могли да го успокоят, като след това детето питало какво е „мангал мръсен“ и защо този човек се отнася така към тях. Сочи, че съпругата му също се притеснила и уплашила и след тази случка известен период от време не искала да излиза сама или с детето навън. Ищецът твърди, че след няколко дни му се обадили от полицията, че срещу тях има подадена жалба за нападение и обиди над Н. Б.. Искали да подпишат предупредителен протокол, но той отказал, тъй като единственото, което го попитал тогава било - „Какво искаш от мен?“.

Твърди се още от ищеца Р. М., че на 31.12.2020г. през деня излязъл от дома си на ул. „В.....и отивайки до автомобила на съпругата му, до него спрял Н. Б. и през отворения прозорец на автомобила си го обидил и заплашил със следните думи: „Мангал мръсен,

скоро ще ти видя сметката“. Агресивното словесно действие отново било непредизвикано от страна на ищеца, а свидетел на случилото се станала съпругата му, която случайно била на терасата по същото време, а терасата е на нивото на улицата и тротоара от към страната, където спрял и го заплашил Н. Б.. Ищецът твърди, че се чувства потиснат, защото не може да защити семейството си и да им осигури спокоен живот. Принудени са непрекъснато да търсят начин да избягват случайна среща с ответника, който е и техен съсед. Съобразяват живота си с неговото враждебно поведение, защото почти всяка случайна среща с него е съпроводена с действие от негова страна, което им причинява психическо терзание и безпокойство.

Твърди още, че от есента на 2018г. до момента на подаване на настоящата искова молба при повечето срещи, особено когато са насаме Н. Б. проявява словесна агресия или заяждане чрез смях или подвиквания. Подобни действия срещу се извършват системно и причиняват психически дискомфорт и безпокойство за ищеца и семейството му. Това целенасочено поведение променило изцяло начина на живот, чувстват се зложници в собственото си жилище, живеят в непрекъснат страх. Не могат спокойно да излязат, за да заведат детето на детска градина, да отидат на работа, да изхвърлят боклука или просто да отидат на разходка, както в квартала така и в града. Притесняват се докато се разхождат с детето, за да не стане свидетел отново на агресията и нецензурните му жестове, думи, действия и поведение. Виждат как притеснението, породено от психическия тормоз, се отразява негативно и на детето и на неговото детство.

Ищецът Р. М. поддържа още в исковата молба, че в службата, където работи, напоследък постъпват сигнали срещу него от външни лица. Единият сигнал е от лятото на 2021г., а другият е от началото на месец октомври (07.10.2021г.), когато давал показания. По тези сигнали и жалби не получава информация за техния автор, като за него е важно да се разбере кой е авторът, защото са неоснователни - проверени са и е доказано, че са такива. Въпреки това чрез тях му се причинява неудобство, чувствам се наклеветен и злепоставен неоснователно. Сигналите са за нередности във връзка и по повод изпълнение на служебните му задължения. Сочи, че по този повод срещу него в службата, във връзка с тези сигнали, се извършват вече две проверки. В жалбата към ГДИН са приложени снимки с него, които разпознал, че са направени от Н. Б.. Неоснователните сигнали в службата представляват поредна форма на психически тормоз, осъществявана спрямо него.

Твърди, че деликтните действия, осъществявани от Н. Б., му причиняват гореописаните неимуществени вреди. Тези действия се осъществяват системно от есента на 2018г. до момента на депозиране на настоящата искова молба. Психическият тормоз се осъществява чрез различни непристойни и противоправни действия, които варират от показване на среден пръст, издаване на силни звуци или правене на гримаси, минавайки покрай тях, до обиди, заплахи и закани. Н. Б. извършва тези действия почти при всяка случайна среща във входа или близо до кооперацията, в която живее, когато наоколо няма други хора. Едно от най-фрапиращите негови правонарушения, чрез които осъществява психическия тормоз, се случило на 31.12.2020г., когато до спрял до ищеца с автомобила си Н. Б. и го обидил и заплашил, без да е говорил с него или да е проявявал каквото и да е отношение към него.

Ищецът С. З. твърди в исковата молба, че психическият тормоз срещу него и семейството му, осъществяван от Н. Б., започнал след приключване на съдебния спор помежду им на 27.11.2018г. Няколко дни след приключване на делото през 2018г., при разминаване с колите на тясно пространство, Н. Б. спрял колата си близо до тази на ищеца и напусвал него и съпругата му пред детето им, което било на задната седалка в автомобила. Това силно разстроило детето, което се разплакало и след това дълго не могли да го успокоят и да му обяснят защо се случило това. Твърди, че агресивното поведение с нищо не било предизвикано, а спирането на колите в близост се наложило поради разминаване в тесен участък на пътното платно.

Поддържа се от ищеца С. З., че съжителството с Н. Б. в една жилищна кооперация в гр. Б..... за него и семейството му е равнозначно на непрестанен психически тормоз.

Твърди, че от 27.11.2018г. до момента на подаване на настоящата искова молба,

постоянно, при почти всяка среща, особено когато са насаме или е само с децата или съпругата му, Б. отправя към тях обиди и заплахи, които понякога са предхождани от заядливи подвиквания или ироничен, с нищо непредизвикан, смях насреща ни. Когато наоколо има други хора или се срещнат на публично и оживено място, това поведение не е налице. Ищецът поддържа, че постоянните заяждания, обиди и заплахи причиняват на него и семейството му сериозен психически дискомфорт, стрес и безпокойство. Притеснява се как това отношение спрямо него и семейството му ще се отрази на децата им. Сочи, че се стремят да не се засичат, особено насаме във входа или около кооперацията, защото тези срещи винаги са съпроводени с действия от страна на Н., които ги притесняват и разстройват. Поради тази причина сочи, че е инсталирал видеозаписващо устройство и в автомобила си. Чрез това устройство, снимайки поредното провокативно поведение от страна на Н. Б., на 28.09.2021г. в 16:40ч., минавайки покрай Б. по една от главните улици на града, той ударил силно по стъклото на колата му.

Твърди, че деликтните действия, осъществявани от Н. Б., му причиняват неимуществени вреди, които се осъществяват системно от 27.11.2018г. до момента на депозиране на настоящата искова молба. Психическият тормоз се осъществява чрез различни непристойни и противоправни действия, които варират от показване на среден пръст, издаване на силни звуци или правене на гримаси, минавайки покрай нас, до обиди, заплахи и закани. Н. Б. извършва тези действия почти при всяка случайна среща във входа или близо до кооперацията, в която живеят, когато наоколо няма други хора. Едно от обичайните неговии действия, чрез които осъществява психическия тормоз е заснето на 28.09.2021г. в 16:40ч., минавайки покрай Б. по една от главните улици на града.

Твърди се от ищите, че всичко гореописано влошава драстично нормалния начин на живот и им причинява както на тях, така и на семействата им, постоянен психически дискомфорт, изразяващ се в безпокойство, притеснение и дори страх. Поради системния характер на деянията, извършени от Б., както и поради обстоятелството, че се чувстват неспокойни и психически притиснати от страна на Б., решили да предприемат действия в своя защита именно позовавайки се на чл. 45 от ЗЗД срещу осъществявания спрямо тях психически тормоз.

Считат, че системното и целенасочено гореописано ненормално и противоправно поведение от страна на Н. Б. спрямо тях представлява именно психически тормоз, причиняващ им неимуществени вреди под формата на страх, психически дискомфорт, притеснение и раздразнение. Различните действия, с които Б. осъществява спрямо тях психически тормоз, варират от иронични, през обидни до заплашителни. Те са системни, непредвидими и най-важното - с нищо непредизвикани. Поради тези обстоятелства считат, че единствената възможност, чрез която могат да възвърнат спокойствието си и да нормализират начина си на живот, е като осъдят Н. Б. за осъществявания от него спрямо тях психически тормоз.

С разпореждане № 323/10.02.2022г. съдията докладчик след като е извършил проверка за редовност на исковата молба /чл.129 от ГПК/ и допустимостта на предявените с нея искове, в съответствие с чл.130 от ГПК, на основание чл.131 от ГПК е постановил препис от исковата молба и доказателствата към нея да се изпрати на ответника, с указание, че в едномесечен срок могат да подаде писмен отговор, отговарящ на изискванията на чл.131, ал.2 от ГПК.

Изпратеното съобщение до ответника е връчено на 16.02.2022г.

Видно от данните по делото в законоустановения срок на 15.03.2022г. е постъпил писмен отговор от ответника. По същество се оспорват исковите претенции, като се иска отхвърлянето им.

Оспорва твърдението на ищите, че е имал противоправно поведение спрямо всеки един от тях по начина, описан в исковата молба. Твърди, че настоящата искова молба съдържа неверни твърдения, целящи да му припишат противоправно поведение, за което да отговаря по реда на чл.45 ЗЗД, в това число и да заплати „вреди“, произтекли от него.

По отношение на предявения иск от страна на ищеца К. З.:

Ответникът сочи, че този ищец твърди, че отношенията им били влошени след 27.11.2018г., когато РС — Б.... отхвърлил предявен от ответника срещу него, синът му и съпругата му иск по чл.45 ЗЗД. Неясно защо този ищец премълчава факта, че БРС с решение № 6548/04.07.2018г., постановено по гр.д.№ 1664/17г. отхвърлил и насрещния иск с правно основание чл.45 ЗЗД на З. срещу него.

Изцяло оспорва твърденията на този ищец, като сочи, че категорично не отговарят на истината. Ответникът поддържа, че до декември 2020 година К. З. и съпругата му Димитрина не живеели на посочения в исковата молба общ адрес - гр. Б.....“. Ищецът и съпругата му живеели до края на 2020г. на ул. “З.....което безспорно обстоятелство свидетелства за неистинност на твърденията за ежедневен тормоз от страна на ответника спрямо тях при срещите им в и пред кооперацията на ул. “Ветрен“ за периода 11.2018г, до подаването на исковата молба.

Изразява становище, че е несериозно да му се вменяват тон на гласа и изражение на лицето, което да покрива състава на непозволеното увреждане, покриващо понятието психически тормоз. Несъстоятелно е да му се вменяват обиди и закани, без да се сочи конкретен израз или квалификация. Още повече, че от терасата на К. З. няма видимост към неговата тераса. Аналогично е вмененото му противоправно поведение, изразяващо се в ръкомахане и въртене на глава.

Ответникът твърди, че именно той е жертва на поведението и отношението на семейство З.и и М.. Отношенията им са влошени поради отказ от страна на З.и като изпълнители на строителството на кооперацията, в която живее да ремонтират за своя сметка течове в дома му. Фактът, че потърсил правата си по законоустановения затова ред предизвикал агресия и желание за неспиращо отмъщение у З.и, които привлекли на своя страна и ищеца М.. Соци, че когато считал, че негово право е накърнено, се е обръщал към компетентните затова органи с молба за проверка и съдействие. Счита, че това му поведение не е противоправно, а представлява упражняване на едно конституционно гарантирано право и по тази причина не счита, че може да се търси обезщетение за неимуществени вреди, ако такива са произтекли от упражняването на едно законно право, каквото е правото на жалба и искане на проверка и съдействие.

Ето защо счита, че предявения от К. З. иск е неоснователен, недоказан и като такъв следва да бъде отхвърлен.

По отношение на предявения иск от страна на ищеца Р. М.:

Ответникът оспорва изнесеното от ищеца М. и твърди, че няма никакво отношение към него, не разговаря с него или съпругата му, избягва всякакви срещи както с него, така и със З.и. Поддържа, че е невярно, че е отправил обидните думи „мангал мръсен“ към М.. Несъстоятелно е това твърдение, още повече, без да се сочи повод за тях.

Ответникът сочи, че прави впечатление, че много удобно за настоящото дело при всяка среща с ищите все той е сам, а ищите са със съпругите си - коя била извикана от ищеца, коя случайно станала свидетел и прочее.

Поддържа, че не знае точно колко е голямо детето на М., но има спомен, че през 2018г. трябва да е било бебе и е нелогично твърдението, че едно бебе се възмутило от обидите, попитало какво означават и много се разстроило. Само този факт е достатъчен за да се види, че исковата молба е съшита с бели конци и че има за цел единствено да бъде осъден.

Ответникът твърди още, че Р. М. демонстрира при всяка тяхна случайна среща превъзходство, заплашва го, закана му се със С.. За всеки случай, в който е бил обект на обиди или закани от страна на М., ответникът сочи, че е сезирал компетентните затова органи, а не се саморазправял, както твърдят ищите.

Ето защо счита, че предявения от К. З. иск е неоснователен, недоказан и като такъв следва да бъде отхвърлен.

По отношение на предявения иск от страна на ищеца С. З.:

Оспорва описания от този ищец случай при разминаване в кола, като се поддържа, че нито се сочи къде е това толкова тясно пространство по пътната мрежа в Б.... че да се налага колите да спират, за да се разминат, нито причината, поради която през ноември месец прозореца на автомобила на З. е свален, за да могат З.и да чуят, че ги псува, без да се сочи конкретна реплика и после да се разстроят. Има спомен, че към 2018г. детето на З.и било на бебешка възраст, което напълно изключва преживяванията, описани в исковата молба.

Поддържа, че е несъстоятелно да се твърди, че съжителството на С. З. с него в една кооперация е равнозначно на непрестанен тормоз, тъй като З. никога, както и понастоящем не е живял на ул.“Ветрен“ № 35.

Ответникът сочи, че в исковата молба се твърди, че на 28.09.2021г. в 16.40 часа по една от главните улици в града, докато минавал покрай него с автомобила си С. З., той е ударил силно по стъклото на колата му. Това деяние З. бил заснел с видеозаписващо устройство, поставено в автомобила му. Твърди, че изнесеното като фактическа обстановка е изцяло нагледно към удобната за ищеца версия, но тя не отговаря на истината и това се установява и от приложения от ищеца видеофайл. От видеофайла ще се види, че ответникът е до своя автомобил, намиращ се на пътното платно, обърнат в посока .....с гръб към приближаващия го и променящ внезапно посоката си на движение щом го забелязва, автомобил, управляван от С. З.. С. З. нарочно спрял зад него, подал му звуков сигнал, на който ответникът се обърнал и за пръв път забелязал. С. З. бил сам в своя автомобил и го снимал. Ответникът твърди, че му помахал за поздрав, в следствие на което той му показал среден пръст, на което отговорил с не силен удар с ръка по стъклото на страничния му десен прозорец. Соци се от ответника, че безспорно с това си поведение З. търси контакти с него, за да произвежда конфликти, провокира го с предизвикателно и неуважително поведение, а не както твърди в исковата молба.

Твърди се в писмения отговор от ответника, че непрекъснато е провокиран, обиждан и тормозен от ищите. Това, което те правят с него му приписват като негово поведение. Целта им е да го изгонят от жилището, в което живее със семейството си. Твърди, че З.и дават множество обекти под наем, два етажа от кооперацията, в която живеят. От техни наематели знае, че са им казвали, че е психично болен, че не е наред, да го избягват. Ответникът твърди, че работи като шофьор на линейка в ЦСМП, на смени, работата му е много отговорна, защото отговаря за навременното пристигане на спешния екип на адреса на пациента. Често се налага да транспортира пациенти в лечебни заведения в гр. София. Твърди, че при един такъв случай, в който трябвало да транспортира пациента за кратко време в УМБАЛСАМ „П.....“, забелязал, че автомобила на С. З. го преследва, подавал му светлинни и звукови сигнали и видял, че отново снима филм. Това му безотговорно поведение на пътя, изразяващо се в гонка на линейка, заснемане на филм направило впечатление и на екипа, който возел. Ответникът сочи, че в последствие разбрал, че е ходил до директора на ЦСМП, за да му показва заснетия от него файл и да го пита нормално ли е да се движи линейка с такава скорост.

Твърди, че съпругата му е медицинска сестра в „П.....“, имат син на две годинки, че излизат сутрин рано /по тъмно/, време в което нито един от ищите не излиза, отделно от това, ако чуят стъпки във входа, чакат до входната врата и не излизат, докато не се убедят, че няма хора във входа и тогава излизат. Често се случвало докато са си у дома да видят през прозореца, че К. З. е застанал срещу кооперацията и снима.

Ответникът сочи още, че през есента на 2021г. му бил съставен акт за административно нарушение по ЗДвП, извършено на 23.09.31г. по подаден сигнал от С. З. на 08.06.21г., че обжалва издаденото НП по този АУАП в момента в БРС. Това обстоятелство сочи, че З. наистина го дебне по цял ден, има достатъчно време, за да подава сигнали срещу него, но притеснителното е, че подвежда и полицейски органи, защото е абсурдно през юни 2021г., когато подава сигнал срещу него З. да знае, че ще извърши нарушение през септември 2021г.Този въпрос е предмет на висящо нахд по описа на БРС, но за настоящия спор безспорно установява кой е жертвата на психичен тормоз и кой е автора на същия.

В съдебно заседание ищите се явяват лично и с процесуален представител адвокат М..

Поддържат предявените искове, ангажират писмени и гласни доказателства. По същество изразяват становище за основателност и доказаност на предявените искове, като се иска уважаването им. Претендира присъждане на сторените по делото разноски с приложен списък по чл. 80 от ГПК.

В съдебно заседание ответникът не се явява, представлява се от редовно упълномощен процесуален представител-адвокат Рангелова, който оспорва предявените искове, в писмени бележки поддържа, че предявените искове са изцяло неоснователни. Претендират се сторените по делото разноски с приложен списък по чл. 80 от ГПК.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в съвкупност, прие за установено от фактическа страна следното:

Няма спор по делото и се установява от представения и приет по делото нотариален акт за учредяване право на строеж № 28, том V, рег. № 10222, дело № 753 от 2007 г. на Нотариус Искра Кутева, че ищите К. З. и С. З. са собственици на недвижими имоти, находящи се в сграда с административен адрес: гр. Б....., която не е регистрирана по ЗУЕС /писмо изх. № 11-00-405/23.06.2022г. на Община Б..... Не се спори, че собственост в посочената сграда и живеещ на същия адрес има и ищецът Р. М., както и ответникът Н. Б.. Прието е за ненуждаещо се от доказване и се установява от писмо изх. № 94-00-1998/21.09.2022г. на Община ..... че ищите С. З. и К. З. не са адресно регистрирани на адрес гр. Б..... Ищите С. З. и К. З. са син и баща.

От приложените по делото прокурорски преписки е видно, че отношенията между страните по делото са влошени. Установява се, че за периода 2018г. до май 2022г. по повод сигнали на К. З., Р. М. и С. З. срещу Н. Ц. Б., адресирани до Районна прокуратура Благоевград има образувани 9 броя преписки, заверено копие на материали по които са приети, а именно:

1. Пр. пр. № 954/2018г. по описа на Районна прокуратура - Б..... образувана на 16.03.2018г., във връзка с жалба от С. К. З. срещу Н. Ц. Б., относно шофиране на джип М..... със затъмнени предни стъкла, което е в противоречие със закона. С постановление на Районна прокуратура - Б.....от 30.04.2018г. по преписката е постановен отказ да се образува ДП на основание основание чл. 213, ал.1 във вр. чл. 24, ал. 1, т. 1 от НПК и чл. 199 от НПК.

2. Пр. пр. № 955/2018г. по описа на Районна прокуратура - Благоевград, образувана на 15.03.2018г., във връзка с жалба от С. К. З. срещу Н. Ц. Б., относно ползване на климатик, който създава неудобство за живущите в сградата - възпрепятства качването на съседите в автомобилите, създават се предпоставки за подхлъзвания и наранявания. С постановление на Районна прокуратура - Б..... от 04.05.2018г. по преписката е постановен отказ да се образува ДП на основание основание чл.199 НПК и чл. 213, ал. 1 НПК и чл. 24, ал. 1, т. 1 от НПК.

3. Пр. пр. № 2116/2018г. по описа на Районна прокуратура - ..... образувана на 27.06.2018г., във връзка с жалба от С. К. З. срещу Н. Ц. Б., относно заплахи. С постановление на Районна прокуратура - Б..... от 20.07.2018г. по преписката е постановен отказ да се образува ДП на основание чл. 213, ал. 1 НПК, вр. чл. 24, ал. 1, т. 1 НПК и чл. 199 от НПК.

4. Пр. пр. № 3320/2018г. по описа на Районна прокуратура - Б....., образувана на 18.10.2018г. във връзка с получена преписка по компетентност от ОП - Б....., по повод жалба от С. К. З., М.... Г.а З.а, К. Г. З., Д..... З.а, В.... К.а Д.....М....., Р. Д. М., В..... срещу Н. Ц. Б., относно постоянно подлагане на психологически тормоз, заплахи, обиди и опити за физическа саморазправа. С постановление на Районна прокуратура - Б.....от 25.01.2019г. по преписката е постановен отказ да се образува ДП на основание чл. 199, чл. 213 ал. 1 и вр. чл. 24 ал. 1 т. 1 от НПК.

5. Пр. пр. № 3180/2020г. по описа на Районна прокуратура - Б.... образувана на 16.10.2020г., във връзка с жалба от С. К. З. срещу Н. Ц. Б., относно постоянни заплахи и заканаелни слова. С постановление на Районна прокуратура - Б.... от 07.12.2020г. по преписката е постановен отказ да се образува ДП на основание чл. 199, чл.

213 ал. 1 и вр. чл. 24 ал. 1 т. 1 от НПК.

6. Пр. пр. № 3422/2020г. по описа на Районна прокуратура - Б....., образувана на 09.11.2020г., във връзка с получена преписка по компетентност от ОП — Б..... по повод жалба от Р. Д. М. срещу Н. Ц. Б., относно за системен тормоз, увреждане на имущество, заплахи и обиди. С постановление на Районна прокуратура – Благоевград от 01.02.2021г. по преписката е постановен отказ да се образува ДП на основание чл.199 и член 213, ал. 1 НПК вр. с член 24, ал.1, т.1 НПК.

7. Пр. пр. № 171/2021 г. по описа на Районна прокуратура - Б..... образувана на 05.01.2021г., във връзка с получена преписка по компетентност от ОП - Б....., по повод жалба от Р. Д. М. срещу Н. Ц. Б., относно закани за убийство. С постановление на Районна прокуратура.....а – Б.т 26.02.2021г. по преписката е постановен отказ да се образува ДП на основание чл. 199, чл. 213, ал. 1, вр. чл. 24, ал. 1, т. 1, вр. чл. 191 НПК.

8. Пр. пр. № 3526/2021 г. по описа на Районна прокуратура - Б..... образувана на 12.05.2021г., във връзка с жалба от С. К. З. срещу Н. Ц. Б. и А..... относно сигнал, че на 06.04.2021г. Н. Б. вози в линейка с № СВ 0447 НТ цивилни лица - негови приятели. С постановление на Районна прокуратура — Б..... от 15.06.2021г. по преписката е постановен отказ да се образува ДП на основание чл. 213, ал. 1,вр. чл.24, ал.1, т.1 от НПК и чл. 199 от НПК.

9. Пр. пр. № 7038/2021г. по описа на Районна прокуратура .....- Б.образувана на 07.09.2021г., във връзка с жалба от С. К. З., М..... Га З.а, К. Г. З., Д..... С..... З.а, ... К.а Д.....М....., Р. Д. М., В..... А.....С..... С..... и П.....срещу Н. Ц. Б., относно постоянно подлагане на психологически тормоз, заплахи, обиди и опити за физическа саморазправа. С постановление на Районна прокуратура - Б..... от 19.10.2021г. по преписката е постановен отказ да се образува ДП на основание чл. 199, чл. 213 ал. 1 вр. чл. 24 ал. 1 т. 1 от НПК.

Видно от преписките част от същите касаят и изложените в настоящата искова молба факти. Отказите за образуване на досъдебно производство са мотивирани с обстоятелството, че не се касае до престъпление от общ характер, а се касае до деяния, които се преследват чрез частна тъжба. Видно пак от преписките е, че жалби са подавали и лица, които са извън ищите и техните семейства.

По част от преписките са съставяни и предупредителни протоколи спрямо ответника Н. Б., с които му е указано да не се саморазправя, обижда и заплашва ищите. Влошените отношения между страните се установяват и от показанията на всички разпитани по делото свидетели.

По делото са приобщени и изпратени от ГДИН сигнали и проверки относно Р. М., от които е видно, че сигналите срещу последния не са подавани от ответника, а от неговата майка- Б... Б.а.

По делото е прието НП № 21-1116-001108/24.11.2021г., издадено от Началник група при ОДМВР-Б.....сектор „ПП“, с което на ответника е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 50.00лв., във връзка с административно нарушение по чл. 98, ал.1, т.5 от ЗДвП. Видно от представения заверен препис от Решение 254/13.05.2022г. по НАХД № 1778/2021. по описа на РС-Б..... със същото НП срещу ответника е отменено, като става ясно, че АУАН, въз основа на който е издадено отмененото НП е по сигнал на ищеца С. З..

По делото са събрани и гласни доказателства.

Свидетелят П.....сочи в показанията си, че познава ищецът С. З., като са семейни приятели. Заявява, че той му е споделял всеки пък, когато се видят, стане ли нещо дума за кооперацията и за апартаменти, че има проблеми, със съседа Н.. Казвал му, че постоянно ги заплашва, показва им среден пръст, на него и на родителите му, че жена му се притеснява да ходи там, той се притеснява за децата. Свидетелят сочи, че С. З. често ходи там да вижда родителите си. Споделя за случай през месец септември 221г. за случай, но с него, а не с ищеца С.. Заявява още, че когато си говорят с ищеца С. З. и стане въпрос за имот, той започва видимо да е изнервен и да изглежда притеснен и говори за това нещо, че се

притеснява какво се случва с кооперацията, където живеят родителите му. Най-вече го притеснява, че родители му живеят там и получават заплахи постоянно от този човек. И той и родителите му получават заплахи, заплашвал ги е със саморазправа, ще ги унищожи.

Свидетелката Д..... З.а, съпруга на К. З. и майка на С. З. сочи в показанията си, че Н. Б. го познава от началото на 2007 година, но проблемите им започнали 2016 – 2017 година във връзка с възникнал теч в имота на ответника. След като имало иск през 2018 година от Б. към тях нещата започнали да стават по-агресивни. Заявява, че притежават имот на адрес гр. Б..... не живеели там, но го посещавали, а от 2020г. живеят там. Свидетелката твърди, че на 11.04.2021 година, разговаряли със съпруга ѝ /К. З./, като тя била на терасата, а той отдолу и се чул гласа на Б., който разпознава, как обижда съпруга ѝ, казал му „Не ме гледай бе, мама ти деба“ и псувни. Соци, че е имало и показване на среден пръст, но тя не го видяла, тъй като няма видимост. Винаги казвал, че ще ги ликвидира. Споделя и за друг случай, на който е била свидетел за времето от 04.10.2021 година до 10.10.2021 година, простирала на терасата, Б. започнал да вика, бил застанал отсреща на улицата на тротоара преди да пресече пътеката, видяла го, че върти глава, казал ѝ, че е луда, показал ѝ среден пръст без нищо да му прави и тя извикала съпруга си /К. З./ да го види. Твърди, че когато минават хора или коли той застава неподвижен, стои си и си гледа, щом минат хората или колите се оглежда и пак започва. Свидетелката твърди, че са подложени на непрекъснат психически тормоз, когато излязат с колата върви след тях, натиска клаксон, а съпругът ѝ е възрастен човек и той като натисне клаксона скача целия. Поддържа, че ответникът има сложени камери, с които ги следи, когато излизат и влизат. Споделя, че е чувала ответникът да казва: „Мамицата ще ви еба, ще ви ликвидирам вас и децата ви“, като към съпруга ѝ е същото положение. От 2018 година едно и също казва, че ще ги ликвидира - тях, децата и внуците им, че избягват и се страхуват да излязат на терасата, не смеят да излязат, когато той е въкъщи. Твърди, че не са пускали жалби срещу Б., като са мислели, че той ще престане като не му обръщат внимание, но нещата стават по-агресивни.

Свидетелката В.... С.... живее на семейни начала с ищеца Р. М., сочи в показанията си, че живее на улица „В.....година и от тогава познава ответника. Заявява, че откакто съпругът ѝ Р. бил свидетел на делото на С. и от тогава агресията на Н. Б. рефлектирала върху тях- от 2018 година. Споделя, че през лятото на 2018 годината, когато се прибрали от едно море и се разминали на входа на кооперацията с Б., последният казал заплашително на съпруга ѝ Р.....и го обиждал - „Какво искаш бе мангал мръсен,, най-често това му е репликата, отделно, че към нея среден пръст най- редовно сочи. Заявява, че ситуациите са много, като най-често към съпруга ѝ отправя псувни и заплахи. Твърди, че живеят в постоянен стрес и излизат винаги двама, за да не се случи нещо, внимават кога се прибират и как се прибират. Свидетелката С..... споделя и за случай на една Нова година-2020г., когато съпругът ѝ Р. излязъл от входа, приближил се до колата им, свидетелката била на терасата и ответникът се ответникът Н. спрял със своя автомобил до Р., смъкнал прозореца, обикновено уж се усмихва, обаче с такава агресия, ирония в очите му и казал, че ще му види сметката. Заявява, че съпругът ѝ /ищецът Р. М./ не приема тези неща спокойно, вдига кръвно, притеснява се за семейството, за нея и детето, което сега е почти на 7 години, а на случката през 2018г. е бил на не повече от 2 и половина. Твърди, че се е променил и животът им, че са в постоянен стрес и страх, че тези неща се случват при всяка среща с Б.. Соци, че не са ѝ известни подобни неща да се случват по отношение на Н. Б., като той подава жалби срещу тях и дават непрекъснато обяснения. Заявява, че има постъпили жалби и от други съседи, от С....и П.... за психически тормоз срещу Н. Б..

Свидетелят С.... К.... сочи в показанията си, че познава Р. от повече от 20 /двадесет/ години, известно му е, че има проблеми със свой съсед, защото лично е наблюдавал промяната, именно поради това че го познава от доста отдавна, познава го като един уравновесен и генерално спокоен човек, че той е кръстник на първородния му син. Споделя, че наблюдава промяна в негативен план, защото той е изнервен, стресиран, подтиснат, даже унил. С Р. се виждат почти всяка седмица, питал го на какво се дължи промяната, споделял му многократно, че има проблем със съсед в сградата, в която живеят и че този съсед му

оказва психически тормоз, подигравки, заплахи включително. Споделял му е генерално, че се притеснява да се среща с този човек, особено когато е сам се притеснява, че агресията на съседа му да рефлектира върху негово здраве психическо и физическо. Разказвал му е дори за случки, било посрещането за една Нова година, конкретна заплаха и обида, че ще му „да кажем“ разкаже играта, види сметката, от този род, за физическа саморазправа. Твърди, че това не бил изолиран еднократен случай и с това си обяснява цялостната промяна в неговото настроение и емоционално състояние .

Свидетелката Е.... Т....която живее на семейни начала с ответника Б. от около 10-15 години, заявява в показанията си, че си спомня за възникнал теч през 2017 година в апартамента им, някъде отгоре, така и не се установила причината от къде е, от имота на семейство З.и. В тази връзка споделя, че сигнализирали органите, като до този момент със семейство З.и и Р. М. били в добри съседски отношения, но след това отношенията станали непоносими. Присъствала била на заплахи от страна на С. З. спрямо Н. Б., С. З. постоянно псувал съпруга ѝ Н. Б.. До 2017 – 2018 година семействата на С. З. и К. З. не живеели в кооперацията на ул. „В....., С. З. и до момента не живее в кооперацията, само К. З. някъде от около две години. Не е присъствала на ситуации, в които Н. е размахвал средни пръсти или да обижда някой от съседите З.и или М.и, или да ги заплашва. Свидетелката заявява, че е присъствала на случая септември 2022г., в която С. З. провокира ситуация, в която Н. да удари страничното стъкло на колата му. Сочи, че били при една сладкарничка в Б.....на ул.“В....., тя пушела и пиела кафе, Н. бил с гръб към 3-то основно училище, Станисла З. спрял колата, започнал да бибипка с кола, съпругът ѝ се обърнал да види какво се случва и С. З. от колата му показвал среден пръст и му ръкомахал и Н. отишъл и му ударил по стъклото на колата, защото той го провокирал. Споделя, че е чувала от семейство З.и и семейство М.и да наричат Н. психично болен, даже настройват и съседите, ходят да питат и разпитват с кой излизат, с кой си пият кафето. От квартиранти на З.и имат информация, че семейство З.и са им казвали, да не комуникира с тях. Твърди, че няма жалби от други съседни за такива действия.

Свидетелката Б..... Б.а, майка на ответника, сочи в показанията си, че синът ѝ Н. Б. живее на улица „В.....от 2010 година, познава семейство З.и дотолкова, доколкото закупили жилището от семейство З.и, а Р. и неговата съпруга или приятелка ги познава по физиономия. Сочи, че отношенията между Н. и семейство З.и и семейство М.и са силно влошени, след като през 2017 година месец март се появил теч в апартамента на сина ѝ. Отнесли въпроса към институции, без да се саморазправят. Заявява, че често посещава жилището на сина ѝ Н., тъй като им помага за детето и винаги, когато Р. М. и К. З. срещнат сина ѝ и снаха ѝ, първото нещо е да извадят телефона и да снимат, той ѝ е споделял, че го обиждат.

По делото е извършен оглед на видеозапис, при който се вижда автомобил, който се движи по главна улица, от лявата страна, след спиране на пешеходна пътека за пропускане на пешеходец, при движение на колата се забелязва да стои в гръб ответникът Н. Б. /няма спор по делото, че това е ответникът/, автомобилът се отклонява от движението си, приближава се бавно в гръб към ответника и почти спира, ответникът обръщайки се и говорейки по телефона маха за поздрав усмихнат, след което удря стъклото на автомобила, автомобилът продължава леко движението си, след което ответникът продължава да маха с ръка за поздрав.

Предвид така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

Предявените иски са процесуално допустими– заявени от процесуално легитимирани страни, имащи правен интерес от това –всеки от ищите твърди, че в резултат от противоправно действие на ответника е претърпял неимуществени вреди, чието парично възмездяване претендира.

Заявените иски претенции са с правно основание чл. 45 от ЗЗД. Основателността на този иск предполага кумулативно наличие на следните елементи: деяние в една от двете форми – действие или бездействие, деянието да носи белега противоправност, от него да са

причинени вреди, които да са в причинно-следствена връзка с противоправното деяние, което да е извършено виновно. Последният елемент се презюмира /оборимата презумпция на чл. 45 ал. 2 от ЗЗД/. Вредоносният резултат може да се изрази в претърпяване на негативни последици, както от имуществено, така и от неимуществено естество.

По отношение на предявения иск от К. Г. З. против ответника Н. Б..

Искът от този ищец касае деликтни действия, осъществявани от Н. Б. за периода от 27.11.2018г. до момента на предявяване на настоящата искова молба, най-фрапиращите от които, причинени на 11.04.2021 г. и в един от дните на седмицата от 04 до 10 октомври на 2021г.

Съдът намира, че от събраните по делото доказателства се установи, че ищецът К. З. притежава собственост в една сграда с ответника, като я посещавал често, а от 2020г. и живее там. Установи се от доказателствата и от свидетелските показания, че отношенията между тях са силно влошени в резултат на възникнал теч в апартамента на ответника, както и след водено между страните дело.

Съдът намира, че по делото се установи от показанията на свидетелката Д.....З.а, съпруга на ищеца, за осъществено от ответника деликтно действие на 11.04.2021г., на която дата чула същия от терасата да обижда съпруга й, казал му „Не ме гледай бе, мама ти деба“, напсувал го и му зазвал, че ще го ликвидира. Съдът намира, че същото представлява както обида, така и заплаха, която макар да не представлява „закана за убийство“, представлява действие, насочено към психическото здраве на ищеца К. З.. Противоправно поведение по смисъла на чл. 45 ЗЗД е всяко действие обусловено от волята на извършителя, което нарушава установената в цитираната разпоредба обща забрана да не се вреди другиму и накърнява правно защитено неимуществено благо на друго лице. Всяка негативна промяна в психическото състояние на човека /отрицателно емоционално изживяване, душевно страдание/, представлява неимуществена вреда по смисъла на чл. 52 вр. с чл. 45 ЗЗД. В тази връзка като противоправно вредоносно поведение, осъществяващо елементи от пораждащия деликтна отговорност по чл. 45 ЗЗД фактически състав, следва да се окачествят действията, изразяващи се в отправяне на обиди, псувни и закани“, които е осъществил на посочената дата ответникът, които действия пораждат в ищеца К. З. чувство на напрежение, притеснение, безпокойство и психически дискомфорт. Съдът кредитира показанията на свидетелката Д..... З.а като ги обсъди внимателно с оглед разпоредбата на чл. 172 от ГПК, предвид че е съпруга на ищеца, като ги намира в тази им част за основани на лични впечатления, неопровергани от останалия събран по делото доказателствен материал. От приобщените прокурорски преписки се установи, че са подавани жалби в тази насока срещу ответника, но за същото не е образувано ДП, предвид, че се касае до деяние, преследвано по частен ред.

По отношение на деянието, визирано в исковата молба от ищеца за дните на седмицата от 04 до 10 октомври на 2021г. съдът намира, че не се установи по безспорен начин, че ответникът е извършил посочените в исковата молба действия-ръкомаха, върти глава и прави заплашителни физиономии именно спрямо ищеца. Напротив от показанията на свидетелката Димитринка З.а се установява, че простирала на терасата, Б. започнал да вика, бил застанал отсреща на улицата на тротоара преди да пресече пътеката, видяла го, че върти глава, казал й, че е луда, показал й среден пръст без нищо да му прави, т.е. същите са били насочени към нея, но от същата няма предявен иск, след което извикала съпруга си.

По отношение на твърденията за непрекъснат и ежедневен психически тормоз в исковата молба съдът намира, че не са събрани категорични и безспорни доказателства, че такива са осъществявани в целия период от 27.11.2018г. до момента на предявяване на настоящата искова молба-05.01.2022г. от ответника спрямо ищецът К. З.. Показанията в тази насока на Димитринка З.а са общи, неконкретни, без данни за ден или период, като от същите свидетелстват общо за действия и срещу нея, а и не може да се изведе дали не се отнасят до действия и случаи, обхванати от силата на присъдено нещо, доколкото не се спори между страните, че е водено гражданско дело за деликт между тях отново във връзка с подобни действия. От друга страна следва да се има предвид и останалия събран по делото

доказателствен материал, от който се установява, че всички страни си отправят непрестанни обвинения в противоправно поведение една спрямо друга и отношенията им са крайно влошени. За деликти и действия, причинени от ответника на други лица /съпруга на ищеца/ не е предявяван иск, поради което съдът намира, че не следва да обсъжда техните притеснения и страхове, които не са предмет на делото, доколкото никой не може да предявява чужди права.

Предвид изложеното съдът намира, че по безспорен начин по реда на пълното и главно доказване се установи и докажа единствено извършено от ответника спрямо ищеца К. З. деяние, осъществено на 11.04.2021г., като в останалата му част искът е неоснователен.

Предвид приложимостта на цитираната норма в настоящото производство, съдът намира за доказана по основание предявената претенция с правно основание чл.45 ЗЗД по отношение на тази дата. Безспорно е, че деянието на ответника е противоправно и виновно извършено.

Като съобрази гореизложеното, съдът намира, че е налице пряка причинна връзка между увреждането на ищеца и деянието на ответника, като вредоносния резултат е пряка и непосредствена последица от виновното противоправно поведение на ответника. В качеството на пряк причинител на увреждането, за ответника е възникнала отговорността по чл. 45 ЗЗД да обезщети причинените на ищеца неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, а именно безпокойство, страх и психически дискомфорт, които вреди се установиха от събраните гласни доказателства.

В конкретният случай се претендира обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в безпокойство, страх и психически дискомфорт.

Съгласно разпоредбата на чл. 51 ал. 1 изр. 1 ЗЗД обезщетение се дължи за всички вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането.

В следствие на деянието за ищеца е настъпил вредоносен резултат, изразяващ се в безпокойство, страх и психически дискомфорт, установени с гласните доказателства на свидетелката З.а, чиито показания съдът кредитира, доколкото същите са резултат на непосредствени и лични възприятия и не противоречат на приети за установени факти. Констатираните неимуществени вреди са в пряка причинно-следствена връзка с противоправното деяние, тъй като този вид установени вреди са типичен и непосредствен резултат от такова деяние.

Налице са в кумулативност всички предпоставки за ангажиране деликтната отговорност на ответника по чл. 45 от ЗЗД.

Съгласно разпоредбата на чл.51 ал.1 изр.1 ЗЗД обезщетение се дължи за всички вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Неимуществените вреди са неизмерими с пари и затова размерът на следващото се за тях обезщетение се определя на принципа на справедливостта. Понятието „справедливост” по смисъла на чл.52 от ЗЗД не е абстрактно понятие – то е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които се имат в предвид от съда при определяне на размера на обезщетението. Това предполага съдът да съобрази вида, характера и тежестта на полученото увреждане, доказаните неимуществени вреди и негативното отражение на инцидента върху психиката на ищеца. При определяне на обезщетението съдът следва да съобрази и икономическите условия в държавата в периода, на настъпване на вредите.

Предвид на горното и съобразявайки се с принципа на справедливост, визиран в чл.52 от ЗЗД, съдът намира, че сумата от 300, 00 лева би била достатъчна да обезщети ищеца за претърпените от него неимуществени вреди. При определяне на този размер съдът взе предвид и обстоятелството, че по делото по безспорен начин се установи, че двете страни са във влошени отношения, характеризиращи се в непрестанни взаимни обвинения от дълго време. Сумата се дължи ведно със законната лихва, считано от датата на предявяване на исковата молба-05.01.2022г., така както е поискано до до окончателното изплащане на вземането.

Искът за разликата до пълния предявен размер за неимуществени вреди от 550, 00 лв.

следва да се отхвърли като недоказан по размер и поради това неоснователен.

По отношение на предявения иск от Р. Д. М. против ответника Н. Б..

Искът от този ищец касае деликтни действия, осъществявани от Н. Б. за периода от 27.11.2018г. до момента на предявяване на настоящата искова молба, най-фрапиращите от които, най-фрапиращото от които, причинено на 31.12.2020г.

Съдът намира, че от събраните по делото доказателства се установи, че ищецът Р. М. притежава собственост в една сграда с ответника. Установи се от доказателствата и от свидетелските показания, че отношенията между тях са силно влошени, след като ищецът М. бил свидетел по друго дело на между С. З. и Н. Б..

Относно визираното в исковата молба от ищеца М. деликтно действие, посочено от него като осъществило се есента на 2018г., при което при разминаване с Н. Б., когато ищецът бил с жената, с която живее на семейни начала /свидетелката Весела Серафимова/ и детето, ответникът му отправял обиди и го нарекъл „мангал мръсен“, съдът намира, че не се доказва, че се е осъществило в периода, очертан от исковата молба, а именно след 27.11.2018г. Напротив в показанията си свидетелката Весела Серафимова изрично сочи, че през **лято** **на 2018** годината, когато се прибрали от едно море и се разминали на входа на кооперацията с Б., последният казал заплашително на съпруга й Райчо и го обиждал - „Какво искаш бе мангал мръсен“. Предвид изложеното съдът намира, че деянието не е осъществено в исковия период.

Съдът намира, че по делото се установи от показанията на свидетелката В..... за осъществено от ответника деликтно действие на 31.12.2020г., на която дата ответникът спрял със своя автомобил до Р. М., смъкнал прозореца, и казал, че ще му види сметката. Съдът намира, че същото представлява заплаха, която макар да не представлява „закана за убийство“, представлява действие, насочено към психическото здраве на ищеца Р. М.. Показанията на свидетелката в тази им част се подкрепят и от показанията на свидетеля К..... на който ищецът споделил случилото се и който възприел притесненото поведение на М.. Противоправно поведение по смисъла на чл. 45 ЗЗД е всяко действие обусловено от волята на извършителя, което нарушава установената в цитираната разпоредба обща забрана да не се вреди другиму и накърнява правно защитено неимуществено благо на друго лице. Всяка негативна промяна в психическото състояние на човека /отрицателно емоционално изживяване, душевно страдание/, представлява неимуществена вреда по смисъла на чл. 52 вр. с чл. 45 ЗЗД. В тази връзка като противоправно вредоносно поведение, осъществяващо елементи от пораждащия деликтна отговорност по чл. 45 ЗЗД фактически състав, следва да се окачествят действията, изразяващи се в отправяне на закани, които е осъществил на посочената дата ответникът, които действия пораждат в ищеца Р. М. чувство на напрежение, притеснение, безпокойство и психически дискомфорт. Съдът кредитира показанията на свидетелката Серафимова като ги обсъди внимателно с оглед разпоредбата на чл. 172 от ГПК, предвид че живее с ищеца на съпругески начала, като ги намира в тази им част за основани на лични впечатления, подрепащи се и неопровергани от останалия събран по делото доказателствен материал. От приобщените прокурорски преписки се установи, че са подавани жалби в тази насока срещу ответника, но за същото не е образувано ДП, предвид, че се касае до деяние, преследвано по частен ред.

По отношение на визираните в исковата молба от ищеца подавани от ответника сигнали срещу него в работата му, съдът намира, че същото не се установи, доколкото напротив от изпратените от ГДИН преписки е видно, че сигналите са подавани от майката на ответника-Б.....Б.а, а не от Н... Б..

По отношение на твърденията за непрекъснат и ежедневен психически тормоз в исковата молба съдът намира, че не са събрани категорични и безспорни доказателства, че такива са осъществявани в целия период от 27.11.2018г. до момента на предявяване на настоящата искова молба-05.01.2022г. от ответника спрямо ищецът Р. М.. Показанията в тази насока на В..... С..... са общи, неконкретни, без данни за ден или период. От друга страна следва да се има предвид и останалия събран по делото доказателствен материал, от който се установява,

че всички страни си отправят непрестанни обвинения в противоправно поведение една спрямо друга и отношенията им са крайно влошени. За деликти и действия, причинени от ответника на други лица /жената, с която живее ищецът/ не е предявяван иск, поради което съдът намира, че не следва да обсъжда техните притеснения и страхове, които не са предмет на делото, доколкото никой не може да предявява чужди права.

Предвид изложеното съдът намира, че по безспорен начин по реда на пълното и главно доказване се установи и докажа единствено извършено от ответника спрямо ищецът Р. М. деяние, осъществено на 31.12.2020г., като в останалата му част искът е неоснователен.

Предвид приложимостта на цитираната норма в настоящото производство, съдът намира за доказана по основание предявената претенция с правно основание чл.45 ЗЗД по отношение на тази дата. Безспорно е, че деянието на ответника е противоправно и виновно извършено.

Като съобрази гореизложеното, съдът намира, че е налице пряка причинна връзка между увреждането на ищеца и деянието на ответника, като вредоносния резултат е пряка и непосредствена последица от виновното противоправно поведение на ответника. В качеството на пряк причинител на увреждането, за ответника е възникнала отговорността по чл. 45 ЗЗД да обезщети причинените на ищеца неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, а именно безпокойство, страх и психически дискомфорт, които вреди се установиха от събраните гласни доказателства.

В конкретният случай се претендира обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в безпокойство, страх и психически дискомфорт.

Съгласно разпоредбата на чл. 51 ал. 1 изр. 1 ЗЗД обезщетение се дължи за всички вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането.

В следствие на деянието за ищеца е настъпил вредоносен резултат, изразяващ се в безпокойство, страх и психически дискомфорт, установени с гласните доказателства на свидетелката С....., чиито показания съдът кредитира, доколкото същите са резултат на непосредствени и лични възприятия и не противоречат на приети за установени факти. Констатираните неимуществени вреди са в пряка причинно-следствена връзка с противоправното деяние, тъй като този вид установени вреди са типичен и непосредствен резултат от такова деяние.

Налице са в кумулативност всички предпоставки за ангажиране деликтната отговорност на ответника по чл. 45 от ЗЗД.

Съгласно разпоредбата на чл.51 ал.1 изр.1 ЗЗД обезщетение се дължи за всички вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Неимуществените вреди са неизмерими с пари и затова размерът на следващото се за тях обезщетение се определя на принципа на справедливостта. Понятието „справедливост” по смисъла на чл.52 от ЗЗД не е абстрактно понятие – то е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които се имат в предвид от съда при определяне на размера на обезщетението. Това предполага съдът да съобрази вида, характера и тежестта на полученото увреждане, доказаните неимуществени вреди и негативното отражение на инцидента върху психиката на ищеца. При определяне на обезщетението съдът следва да съобрази и икономическите условия в държавата в периода, на настъпване на вредите.

Предвид на горното и съобразявайки се с принципа на справедливост, визиран в чл.52 от ЗЗД, съдът намира, че сумата от 300, 00 лева би била достатъчна да обезщети ищеца за претърпените от него неимуществени вреди. При определяне на този размер съдът взе предвид и обстоятелството, че по делото по безспорен начин се установи, че двете страни са във влошени отношения, характеризиращи се в непрестанни взаимни обвинения от дълго време. Сумата се дължи ведно със законната лихва, считано от датата на предявяване на исковата молба-05.01.2022г., така както е поискано до до окончателното изплащане на вземането.

Искът за разликата до пълния предявен размер за неимуществени вреди от 550, 00 лв. следва да се отхвърли като недоказан по размер и поради това неоснователен.

По отношение на предявения иск от С. К. З. против ответника Н. Б..

Искът от този ищец касае деликтни действия, осъществявани от Н. Б. за периода от 27.11.2018г. до момента на предявяване на настоящата искова молба, едно от които, причинено на 28.09.2021г.

По отношение на този иск, съдът намира, че не е налице първият елемент от фактическия състав на деликтната отговорност.

С цел да докаже наличието на твърдяното противоправно поведение на Н. Б. в сочения период С. З. ангажира гласни доказателствени средства чрез разпита на свидетеля П.....

От показанията на същия обаче не се установява да е присъствал на случаи, в които ответникът да е отправял обиди, заплахи или каквито и да било действия спрямо ищецът С. З., такива не се установяват и от останалите гласни доказателства. Същият споделя само за споделено именно от ищеца и то без конкретизация на дни и периоди. Установи се от данните по делото, че ищецът С. З. не живее в сградата, като посещава родителите си. По отношение на твърденията за непрекъснат при срещите им психически тормоз в исковата молба съдът намира, че не са събрани категорични и безспорни доказателства, че такива са осъществявани в целия период от 27.11.2018г. до момента на предявяване на настоящата искова молба-05.01.2022г. от ответника спрямо ищецът С. З.. Показанията в тази насока на свидетеля Петков са общи, неконкретни, без данни за ден или период, основани само на споделено от ищеца, а и не може да се изведе дали не се отнасят до действия и случаи, обхванати от силата на присъдено нещо, доколкото не се спори между страните, че е водено гражданско дело за деликт между тях отново във връзка с подобни действия. От друга страна следва да се има предвид и останалия събран по делото доказателствен материал, от който се установява, че всички страни си отправят непрестанни обвинения в противоправно поведение една спрямо друга и отношенията им са крайно влошени. За деликти и действия, причинени от ответника на други лица /съпругата и децата на ищеца/ не е предявяван иск, поради което съдът намира, че не следва да обсъжда техните притеснения и страхове, които не са предмет на делото, доколкото никой не може да предявява чужди права.

Нещо повече от показанията на свидетеля П..... се установява, че ищецът С. З. се притеснява за родителите си, които живеят там и получават заплахи постоянно от този човек.

По отношение на твърденията за осъществен деликт на 28.09.2021г. от ответника, който ударил стъклото на колата на ищеца С. З. съдът намира, че същото не представлява деликт. За установяване на посоченото деяние бе приобщен видеозапис. При огледа му на първо място не се установи, че в колата е именно ищецът С. З.. На следващо място дори и да се приеме, че е той, според съда не се установява от видеоматериала именно действието на ответника да представлява такова деяние, което да се обхваща от разпоредбата на чл. 45 от ЗЗД. Ясно се вижда на записа, че автомобилът, от който се извършва заснемането след като се движи по главна улица без причина, виждайки стоящия с гръб ответник променя посоката си, приближава го, като почти спира, без причина за това. Ответникът, обръщайки се и говорейки по телефона маха за поздрав усмихнат, след което удря стъклото на автомобила, автомобилът продължава леко движението си, след което ответникът продължава да маха с ръка за поздрав. В показанията си свидетелката Е... Т. /живее на семейни начала с ответника/ сочи, че е присъствала на случая като е видяла, че ищецът С. З. е показал среден пръст на Б., в отговор на което последният е ударил по стъклото. Съдът кредитира показанията на свидетелката, като ги обсъди внимателно с оглед възможната й заинтересованост, като ги намира за основани в тази им част на лични впечатления и подкрепени от приобщения видеоматериал, доколкото ясно се вижда от същия, че без причина колата се отклонява от движението си по главната улица, спира до ответника и след като той маха усмихната очевидно предвид възприетия среден пръст отговаря с удар. Предвид изложеното съдът намира, че не се касае до действие на ответника, което да е насочено към накърняване на неимуществено благо на ищеца, а се касае до провокиран отговор.

Предвид изложеното съдът намира, че този иск е неоснователен, поради отсъствие на

отсъствието на една от предпоставките /противоправно деяние/ на деликта.

По сторените разноски.

С оглед изхода на делото право на разноски имат и двете страни.

Видно от представения по делото договор за правна защита и съдействие ищецът К. З. е сторил разноски за държавна такса в размер на 50, 00 лв. и адвокатско възнаграждение в размер на 300, 00 лв., които са отразени, че са платени. С оглед изхода на делото съразмерно с уважената част от иска ответникът на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК следва да бъде осъден да заплати на ищеца К. З. сумата от 245, 45 лв.

Видно от представения по делото договор за правна защита и съдействие ищецът Р. М. е сторил разноски за държавна такса в размер на 50, 00 лв. и адвокатско възнаграждение в размер на 300, 00 лв., които са отразени, че са платени. С оглед изхода на делото съразмерно с уважената част от иска ответникът на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК следва да бъде осъден да заплати на ищеца К. З. сумата от 245, 45 лв.

На ищецът С. З. не се следват разноски, доколкото искът му е отхвърлен.

На основание чл. 78, ал. 3 от ГПК ответникът има право на разноски съобразно отхвърлената част от исковете. Предвид представения по делото договор за правна защита и съдействие, съобразно който ответникът е сторил разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 1200, 00 лв. и доколкото не е разграничено какво е възнаграждението по всеки иск, то съдът намира, че същото е по развно в размер на по 400, 00 лв. Съобразно отхвърлената част от иска на К. З. последният дължи на ответника разноски за адвокатско възнаграждение съобразно отхвърлената част от иск в размер на 181, 82 лв. Съобразно отхвърлената част от иска на Р. М. последният дължи на ответника разноски за адвокатско възнаграждение съобразно отхвърлената част от иск в размер на 181, 82 лв. С оглед отхвърления изцяло иск на ищеца С. З. последният дължи на ответника сумата от 400, 00 лв.

Страните не са поискали прихващане, поради което съдът не дължи служебно компенсиране на двете насрещни вземания за разноски.

Водим от горното и на основание чл. 45 от ЗЗД, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Н. Ц. Б., ЕГН *****, с адрес гр. Б.....да заплати на К. Г. З., ЕГН*****, с постоянен адрес: гр. Б...., със съдебен адресат: Адвокат Г. Ч. М., със служебен адрес на дейност: гр. Б.....щетение за претърпени от ищеца неимуществени вреди, изразяващи се в безпокойство, страх и психически дискомфорт в резултат на непозволено увреждане, причинено от Н. Ц. Б. на 11.04.2021 г. чрез отправяне на обиди, псувни и заплахи, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на подаване на исковата молба-05.01.2022г. до окончателното изплащане, като отхвърля като неоснователен иска за това ответникът да е извършвал противоправни деяния извън дата 11.04.2021г. за периода от 27.11.2018г. до момента на предявяване на настоящата искова молба, включително и в един от дните на седмицата от 04 до 10 октомври на 2021г., както и за разликата над сумата от 300, 00 лв. до претендирания размер от 550, 00 лв.

ОСЪЖДА Н. Ц. Б., ЕГН *****, с адрес гр. Б..... да заплати на Р. Д. М., ЕГН*****, с постоянен адрес: гр. Б..... със съдебен адресат: Адвокат Г. Ч. М., със служебен адрес на дейност: гр. Б..... ел. поща: .....на основание чл. 45 от ЗЗД сумата от 300, 00 лв. /триста лева/, представляваща обезщетение за претърпени от ищеца неимуществени вреди, изразяващи се в безпокойство, страх и психически дискомфорт в резултат на непозволено увреждане, причинено от Н. Ц. Б. на 31.12.2020г. чрез отправяне на заплахи, че „ще му види сметката“, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на подаване на исковата молба-05.01.2022г. до окончателното изплащане, като отхвърля като неоснователен иска за това ответникът да е извършвал противоправни деяния извън дата 31.12.2020г. за периода от 27.11.2018г. до момента на предявяване на настоящата

искова молба, както и за разликата над сумата от 300, 00 лв. до претендиания размер от 550, 00 лв.

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен предявения от С. К. З., ЕГН*****, с постоянен адрес: гр. Б.....чрез Адвокат Г. Ч. М., със съдебен адресат: Адвокат Г. Ч. М., със служебен адрес на дейност: гр. Б....., против: Н. Ц. Б., ЕГН *****, с адрес гр. Б..... ул. „В..... иск с правно основание чл. 45 ЗЗД за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 550, 00 лв. /петстотин и петдесет лева/, представляваща обезщетение за неимуществени вреди- безпокойство, страх и постоянен психически дискомфорт в резултат на деликтни действия, осъществявани от Н. Б. за периода от 27.11.2018г. до момента на предявяване на настоящата исова молба, едно от които, причинено на 28.09.2021г., ведно със законната лихва върху размера на претендираното обезщетение от датата на предявяване на настоящия иск до окончателното изплащане на обезщетението.

ОСЪЖДА Н. Ц. Б., ЕГН *****, с адрес гр. Б..... да заплати на К. Г. З., ЕГН*****, с постоянен адрес: гр. Б....., със съдебен адресат: Адвокат Г. Ч. М., със служебен адрес на дейност: гр. Б. ел. по.....ща: ..... сумата от 245, 45 лв. /двеста четиридесет и пет лева и четиридесет и пет стотинки/, предсталяваща сторени разноски за държавна такса и адвокатско възнаграждение съобразно уважената част от иска.

ОСЪЖДА Н. Ц. Б., ЕГН *****, с адрес гр. Благоевград, ул. „В.....да заплати на Р. Д. М., ЕГН*****, с постоянен адрес: гр. Б.....с със съдебен адресат: Адвокат Г. Ч. М., със служебен адрес на дейност: гр. Б..... сумата от 245, 45 лв. /двеста четиридесет и пет лева и четиридесет и пет стотинки/, предсталяваща сторени разноски за държавна такса и адвокатско възнаграждение съобразно уважената част от иска.

ОСЪЖДА С. К. З., ЕГН*****, с постоянен адрес: гр. Б..... чрез Адвокат Г. Ч. М., със съдебен адресат: Адвокат Г. Ч. М., със служебен адрес на дейност: гр. Б..... да заплати на Н. Ц. Б., ЕГН *****, с адрес гр. Б.....сумата от 400, 00 лв. /четиристотин лева/, представляваща сторени разноски за адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА К. Г. З., ЕГН*****, с постоянен адрес: гр. Б.....с със съдебен адресат: Адвокат Г. Ч. М., със служебен адрес на дейност: гр. Б..... да заплати на Н. Ц. Б., ЕГН *****, с адрес гр. Б.....сумата от 181, 82 лв. /сто осемдесет и един лева и осемдесет и две стотинки/, представляваща сторени разноски за адвокатско възнаграждение съобразно отхвърлената част от иска.

ОСЪЖДА Р. Д. М., ЕГН*****, с постоянен адрес: гр. Б..... със съдебен адресат: Адвокат Г. Ч. М., със служебен адрес на дейност: гр. Б..... да заплати на Н. Ц. Б., ЕГН *****, с адрес гр. Б.....сумата от 181, 82 лв. /сто осемдесет и един лева и осемдесет и две стотинки/, представляваща сторени разноски за адвокатско възнаграждение съобразно отхвърлената част от иска.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд - гр. Б.....в двуседмичен срок от връчване на препис от него на страните.

На основание чл.7, ал.2 ГПК препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____